RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 857/84

af 31. marts 1984

om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (1), som ændret, senest ved forordning (EØF) nr. 856/84 (2), særlig artikel 5c,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 indføres en afgift, som skal erlægges af alle producenter og opkøbere af mælk og andre mejeriprodukter for de mængder, der overstiger en årlig referencemængde; dette afgiftsbeløb bør i princippet dække omkostningerne ved afsætning af den mælk, der overstiger referencemængden; når afgiften opkræves hos opkøberen, rammer afgiften dog ikke nødvendigvis alle de mælkemængder, som den enkelte producent leverer, og som overstiger en mængde svarende til den, der er lagt til grund ved fastsættelsen af opkøberens referencemængde; for at opnå en ækvivalens i resultaterne bør der fastsættes et højere afgiftsbeløb, når det skal erlægges af opkøberen;

referencemængden bør fastsættes på grundlag af den til kalenderåret 1981, svarende mængde der allerede er lagt til grund ved fastsættelsen af den i artikel 5b i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede garantitærskel, forhøjet med en procentdel; det bør dog af grunde, som hænger sammen med produktions- eller indvejningsvilkårene, tillades medlemsstaterne som grundlag at anvende den til kalenderåret 1982 eller 1983 svarende mængde afpasset med en procentsats, som gør det muligt at komme til samme resultat;

det bør tillades medlemsstaterne at tilpasse referencemængderne, for at der kan tages hensyn til visse producenters særlige situation, og så vidt muligt, med henblik herpå, oprette en reserve inden for ovennævnte garantimængde;

for at lette anvendelsen af tillægsafgiften i Grækenland, og i betragtning af at landets samlede mælkeproduktion udgør mindre end 1 % af produktionen i Fællesskabet, og at det samlede antal opkøbere er meget stort, bør samtlige opkøbere i denne medlemsstat betragtes som én enkelt opkøber;

med hensyn til producenternes direkte salg til forbrug bør der tages hensyn til dette salgs nedadgående tendens, og den mængde, der svarer til kalenderåret 1981 forhøjet med 1 %, bør tages som referencemængde;

det er af afgørende offentlig interesse, at ordningen træder i kraft allerede den 2. april 1984; der bør i denne forbindelse træffes overgangsforanstaltninger, for at den afgift, der skal erlægges fra den 2. april, kan opkræves inden for en rimelig frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift fastsættes til

— 75 % af indikativprisen for mælk ved anvendelse af formel A,

— 100 % af indikativprisen for mælk ved anvendelse af formel B,

— 75 % af indikativprisen for mælk ved direkte salg til forbrug.

2. I ovennævnte forordnings artikel 5c, stk. 1, forstås ved »område« hele eller en del af det område i en medlemsstat, der udgør en geografisk enhed, og hvori naturbetingelserne, produktionsstrukturerne og bestandens gennemsnitsydelse er sammenlignelig.

Iværksættelsen af formel A og B i det enkelte område er betinget af, at et eller flere af følgende kriterier er opfyldt:

— administrativ levedygtighed,

— nødvendigheden af at lette udviklingen og strukturtilpasninger,

— behov for regional udvikling for bl.a. at undgå afvandring fra visse områder.

Medlemsstaterne sender hvert år inden den 1. januar og første gang inden den 1. maj 1984 Kommissionen en liste over områderne med angivelse af den formel, der er valgt for hvert enkelt område.

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

(2) Se side 10 i denne Tidende.

Artikel 2

1. Den i ovennævnte forordnings artikel 5c, stk. 1, omhandlede referencemængde er lig med den mængde mælk eller mælkeækvivalent, som producenten har leveret i kalenderåret 1981 (formel A), eller den mængde mælk eller mælkeækvivalent, som en opkøber har indkøbt i kalenderåret 1981 (formel B), forhøjet med 1 %.

2. Medlemsstaterne kan dog bestemme, at den i stk. 1 omhandlede referencemængde på deres område er lig med den mængde mælk eller mælkeækvivalent, der er leveret eller opkøbt i kalenderåret 1982 eller 1983, afpasset med en procentsats på en sådan måde, at den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 fastsatte garantimængde ikke overskrides. Denne procentsats kan varieres i forhold til størrelsen af leverancerne fra visse kategorier af afgiftspligtige, udviklingen i leverancerne i visse regioner mellem 1981 og 1983 eller udviklingen i leverancerne fra visse kategorier af afgiftspligtige i samme periode på vilkår, som fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede procentsatser kan af medlemsstaterne tilpasses for at sikre anvendelsen af artikel 3 og 4.

Artikel 3

Ved fastsættelsen af de i artikel 2 omhandlede referencemængder og i forbindelse med anvendelsen af formel A og B tages der på følgende betingelser hensyn til visse særlige forhold:

1. De producenter, der har forpligtet sig til at gennemføre en udviklingsplan for mælkeproduktionen i henhold til direktiv 72/159/EØF (1), der er indgivet inden den 1. marts 1984, kan efter medlemsstatens afgørelse opnå
   - en særlig referencemængde, hvor der tages hensyn til den mængde mælk og mejeriprodukter, der er fastsat i udviklingsplanen, hvis planen er under udførelse;
   - en særlig referencemængde, hvor der tages hensyn til de mængder mælk og mejeriprodukter, de har leveret i det år, hvor planen blev afsluttet, hvis planen er gennemført efter 1. januar 1981.

   Der kan endvidere tages hensyn til investeringer, der er foretaget uden udviklingsplan, hvis medlemsstaten råder over tilstrækkelige oplysninger derom.

2. Medlemsstaterne kan tildele en særlig referencemængde til unge landmænd, der har etableret sig efter den 31. december 1980.
3. De producenter, hvis mælkeproduktion i det referenceår, der er valgt i medfør af artikel 2, er blevet påvirket i kendelig grad af usædvanlige begivenheder før eller i løbet af nævnte år, kan anmode om, at der tages hensyn til et andet referencekalenderår inden for perioden 1981-1983.

   Følgende forhold kan berettige til anvendelse af første afsnit:
   - en alvorlig naturkatastrofe, der påvirker producentens bedrift betydeligt,
   - ødelæggelse ved et ulykkestilfælde af producentens foderressourcer eller bygninger til malkekvægbesætningen,
   - en epizooti, der berører hele eller en del af malkekvægbesætningen.

   Medlemsstaterne underretter Kommissionen i tilfælde af anvendelse af første afsnit. Listen over de i andet afsnit omhandlede forhold kan suppleres efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 4

1. For at gennemføre omstruktureringen af mælkeproduktionen på nationalt plan, i regionerne eller i indsamlingsområderne kan medlemsstaterne i forbindelse med anvendelse af formel A og B

   a) yde de producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive mælkeproduktionen, en godtgørelse der udbetales i én eller flere årsrater,

   b) yde en supplerende referencemængde til producenter, der gennemfører en udviklingsplan for mælkeproduktion, som efter denne forordnings ikrafttræden er godkendt i henhold til direktiv 72/159/EØF, og såfremt den pågældende plan svarer til de kriterier, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1946/81 (2).

   c) yde de producenter, der udøver landbrugsvirksomhed som hovederhverv, en supplerende referencemængde, uanset om deres malkekvægbesætning opfylder betingelserne i stk. 1, litra b).

2. De referencemængder, der frigøres, lægges til den i artikel 5 omhandlede reserve, såfremt der er behov herfor.

(1) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

(2) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 32.

Artikel 5

Ved anvendelse af artikel 3 og 4 må der kun ydes supplerende referencemængder inden for den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede garantimængde. Disse supplerende mængder afskrives, på en reserve, som medlemsstaten har oprettet inden for ovennævnte garantimængde.

Artikel 6

1. Hver af de i artikel 5c, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede producenter af mælk og mejeriprodukter får tildelt en referencemængde, der svarer til deres direkte salg i kalenderåret i 1981 forhøjet med 1 %.

2. De samlede referencemængder, der tildeles i henhold til stk. 1, må ikke overstige de mængder, der er fastsat i bilaget til denne forordning.

3. Bestemmelserne i artikel 3, 4 og 7 anvendes på den i denne artikel nævnte producent på betingelser, som fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 7

1. I tilfælde af en bedrifts salg, bortforpagtning eller overdragelse ved arv overføres den tilsvarende referencemængde helt eller delvis til køberen, forpagteren eller arvingen ifølge betingelser, der skal fastsættes.

2. Ved anvendelse af formel B kan, når en opkøber helt eller delvis træder i stedet for en anden eller flere andre opkøbere, den ham tilkommende årlige referencemængde fastsættes:

— for resten af den løbende periode på tolv måneder, ved helt eller delvis at tage hensyn til referencemængderne i forhold til det resterende tidsrum;

— for den følgende periode på tolv måneder, ved helt eller delvis at lægge de referencemængder til grund, som tilkom de opkøbere, han træder i stedet for.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at en del af de pågældende mængder lægges til den i artikel 5 omhandlede reserve.

Artikel 8

Medmindre andet er fastsat i artikel 7, stk. 1:

a) kan medlemsstaterne, når formel B anvendes, tage de skridt, der er nødvendige for at gøre det muligt for opkøberne af mælk og mejeriprodukter at forvalte de referencemængder, de har fået tildelt, herunder tildelingen og ekstratildelingen af de i artikel 10 omhandlede mænger;

b) kan ordningen inkludere oprettelse af brancheorganisationer, der kan behandle tvister.

Artikel 9

1. Ved anvendelsen af formel A og B opkræves afgiften:

a) som foreløbige kvartalsvise afgifter, der beregnes på grundlag af den mængde mælk eller mælkeækvivalent, som, for hver afgiftspligtig, i det pågældende kvartal overstiger den sammenlagte referencemængde, beregnet pr. udgangen af det tilsvarende kvartal i det referencekalenderår, som medlemsstaten har valgt;

b) ved fastsættelse af en endelig opgørelse for hver afgiftspligtig efter udgangen af den pågældende periode på tolv måneder på grundlag af den faktiske overskridelse af den årlige referencemængde i samme periode.

2. Ved anvendelse af formel A opkræves afgiften af opkøberen hos vedkommende producent.

3. Producenterne af mælk og/eller mejeriprodukter, der sælger direkte til forbrug, indbetaler afgiftsbeløbet til det organ, som medlemsstaten har udpeget, efter bestemmelser, som nærmere skal fastsættes.

Artikel 10

1. Anvendes formel B, vælter den afgiftspligtige opkøber afgiften over på den pris, der betales til producenterne for den pågældende kvartal under hensyn til den samlede mængde mælk og mælkeækvivalent, hvormed den enkelte producent i samme kvartal har overskredet en kvartalsvis mængde, som svarer til den, der er lagt til grund ved fastsættelsen af opkøberens referencemængde.

2. Efter udgangen af det pågældende 12 måneders tidsrum foretager opkøberen på grundlag af den i artikel 8, stk. 1, litra b), omhandlede endelige opgørelse i givet fald de nødvendige tilpasninger under hensyn til den mængde mælk eller mælkeækvivalent, hvormed hver af producenterne i det pågældende mejeriår har overskredet en årlig mængde, der svarer til den, der er lagt til grund ved fastsættelsen af opkøberens referencemængde.

Ved anvendelsen af denne artikel i Grækenland betragtes samtlige opkøbere som én enkelt opkøber.

Artikel 11

Ved anvendelse af artikel 9 og 10 skal Kommissionen

a) fastsætte afgiftsbeløbet i overensstemmelse med artikel 1,

b) efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 beregne de ækvivalenser, der skal anvendes ved iværksættelsen af nærværende forordning og især ved beregningen af afgiften på andre mejeriprodukter end mælk.

c) efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 fastsætte de karakteristika for mælk, og især dets indhold af mælkefedt, der andes for repræsentative med henblik på fastsættelsen af de leverede eller opkøbte mængder af mælk.

Artikel 12

I denne forordning forstås ved

a) mælk: det produkt, der fremkommer ved malkning af en eller flere køer;

b) andre mejeriprodukter: fløde, smør og ost;

c) producent: landmand, fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, hvis bedrift ligger på Fællesskabets geografiske område, og

— som sælger mælk eller andre mejeriprodukter direkte til forbrugeren,

— og/eller som leverer til opkøberen;

d) bedrift: samling af produktionsenheder, hvis drift ledes af producenten, og som ligger på Fællesskabets geografiske område;

e) opkøber: en virksomhed eller en sammenslutning, der opkøber mælk eller andre mejeriprodukter

— for at behandle eller forarbejde dem,

— for at sælge dem videre til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter;

f) virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter: en virksomhed eller en sammenslutning, der begrænser sin mejerivirksomhed til indsamling, emballering, oplagring og afkøling eller til en af disse processer;

g) leverance: enhver leverance af mælk eller andre mejeriprodukter, hvad enten transporten besørges af producenten, opkøberen, af den virksomhed, der behandler eller forarbejder disse produkter, eller af tredjemand;

h) mælk eller mælkeækvivalent, der sælges direkte til forbrug: mælk eller mejeriprodukter omsat til mælkeækvivalent, der sælges uden mellemkomst af en virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Ved anvendelsen af artikel 9 og 10 vedtages der dog overgangsbestemmelser efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 1984.

På Rådets vegne

M. ROCARD

Formand

BILAG

De i artikel 6, stk. 2, omhandlede mængder

(mælkeproducenter, der sælger direkte til forbrugeren)

	i 1 000 t
Belgien	505
Danmark	1
Tyskland	305
Grækenland	116
Frankrig	1 183
Irland	16
Italien	1 591
Luxembourg	1
Nederlandene	145
Det forenede Kongerige	187